

менеджмента: теория, инновации и современная практика. Монография. – Харьков, «Бурун КНИГА», 2011. – С. 55-97.

4. Маринко Г.И. Управленческий консалтинг: Учеб. Пособие / Маринко Г.И. – М: ИНФРА-М, 2005.– 381 с.

5. Солодуха О.В. Вплив технологій управлінського консалтингу на конкурентоспроможність підприємства [Електронний ресурс] / Режим доступу: https://www.google.com.ua/webhp?source=search_app

Наталія Шемендюк,
студентка 4 курсу,
Гуманітарно-економічний факультет
Наук. керівник: **Т.В. Черемісіна**, к. е. н., доцент (БДПУ)

АНАЛІЗ СВІТОВИХ ЛІДЕРІВ ПО ВПРОВАДЖЕННЮ ІННОВАЦІЙ

Актуальність. У ХХІ столітті економічне зростання характеризується провідною роллю науково-технічного прогресу і інтелектуалізацій основних факторів виробництва. На частку нових знань, втілюваних в технологіях, обладнанні, освіті кадрів, організації виробництва в розвинених країнах, припадає від 70 до 100% приросту ВВП. Інтенсивність досліджень інновацій багато в чому визначає сьогодні рівень економічного розвитку: в глобальній економічній конкуренції виграють країни, які забезпечують сприятливі умови для наукових досліджень і науково-технічного прогресу.

Ступінь дослідження проблеми. Серед відомих зарубіжних дослідників інновацій є М. Черкасів, Б. Твісс, Б. Санто, В.Д. Хартман, Є. Фон Хіппель та українських О. Лапко, Ю. Бажал, Н. Краснокутська, Д. Черваньов. Кожен з них трактує категорії інноваційної сфери залежно від мети дослідження і досліджуваних ефектів. В цих умовах особливе значення набуває вивчення і аналіз існуючих зарубіжних теорій і практики управління інноваціями в їх розвитку уточнення деяких категорій інноваційної сфери.

Мета і методи дослідження. Метою дослідження є вивчення, дослідження, аналіз світових лідерів по впровадженню інновацій. Основними методами виступають аналіз, узагальнення.

Сутність дослідження. Найважливішою особливістю сучасного економічного зростання є перехід до безперервного інноваційного процесу, в тому числі і в практиці управління науковими та конструкторськими розробками [1].

Інновація — ідея, новітній продукт в галузі техніки, технології, організації праці, управління, а також у інших сферах наукової та соціальної діяльності, засноване на використанні досягнень науки і передового досвіду, є кінцевим результатом інноваційної діяльності.

Інноваційна діяльність — вид діяльності, пов'язаний із трансформацією наукових досліджень і розробок, інших науково-технологічних досягнень у новий чи покращений продукт введений на ринок, в оновлений чи вдосконалений технологічний процес, що

використовується у практичній діяльності, чи новий підхід до реалізації соціальних послуг, їх адаптацію до актуальних вимог суспільства [2].

Згідно з доповіддю «Глобальний інноваційний індекс» 2017 р опублікованому Корнельським університетом, школою бізнесу INSEAD і Всесвітньою організацією інтелектуальної власності (ВОІВ) рейтинг лідерів інноваційної діяльності очолили Швейцарія, Швеція, Нідерланди, Сполучені Штати Америки, Сполучене Королівство, Данія та Сінгапур.

Країни з найвищим рейтингом: 1. Швейцарія. 2. Швеція. 3. Нідерланди. 4. Сполучені Штати Америки. 5. Об'єднане Королівство. 6. Данія. 7. Сінгапур. 8. Фінляндія. 9. Німеччина. 10. Ірландія.

Китай перемістився на 17-е місце за якістю інновацій, ставши за даним індикатором лідером серед країн із середнім рівнем доходу; далі за ним йде Індія, яка випередила Бразилію [3].

Регіональні лідери в області інновацій:

Північна Америка: 1. Сполучені Штати Америки. 2. Канада.

Країни Африки : 1. Південна Африка. 2. Маврикій. 3. Кенія.

Латинська Америка і Карибський басейн: 1. Чилі. 2. Коста-Ріка. 3. Мексика.

Центральна і Південна Азія: 1. Індія. 2. Іран. 3. Казахстан.

Північна Африка і Західна Азія: 1. Ізраїль. 2. Кіпр. 3. Об'єднані Арабські Емірати.

Південно-Східна Азія, Східна Азія і Океанія: 1. Сінгапур. 2. Республіка Корея. 3. Японія.

Європа: 1. Швейцарія. 2. Швеція. 3. Нідерланди [4].

Серед пріоритетних напрямків розвитку інноваційної діяльності для Великобританії, Німеччини, США, Фінляндії та ряду інших розвинутих країн є проведення космічних досліджень, розвиток енергетичної галузі, сфери охорони здоров'я, біотехнології, інформаційні та комп'ютерні технології; для Індії – інформаційні технології та програмне забезпечення, розвиток біотехнологій та космічна сфера, для Китаю – машинобудування, приладобудування і автоматика, хімічна і нафтохімічна галузь, біотехнології, мікробіологія та ін.

А також рейтинг 10 інноваційних компаній світу 2017 року: 1. Apple. 2. Google. 3. Tesla Motors. 4. Microsoft. 5. Samsung. 6. Toyota. 7. BMW. 8. Gilead Sciences, Inc. 9. Amazon. 10. Daimler AG [4].

Рейтинг показує нам, що країни, де існують ці компанії як раз входять в 30 країн-лідерів світової інноваційної діяльності. В цих країнах високий рівень життя та прогрес аж ніяк не стоїть на місці, а навпаки дуже швидкими темпами втілюється в наше життя.

Основні висновки. Підсумовуючи вище зазначене, необхідно сказати, що світовими лідерами по впровадженню інновації є Швейцарія, Швеція, Сполучені Штати Америки та інші країни. Стрімкими темпами по запровадженню інновацій розвивається Китай. Але в усіх країнах, які увійшли до 30 лідерів, влада надавала великого значення інвестуванню великих коштів у різноманітні дослідження та наукові відкриття, а потім було фінансування втілення у життя всіх розробок та проектів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Черкасів М. Н. Аналіз світового досвіду по стимулюванню науково-технічній та інноваційній діяльності / М. Н. Черкасів. – Режим доступу: http://scjournal.ru/articles/issn_1993-5552_2013_1_49.pdf
2. Вікіпедія. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>
3. Глобальний інноваційний індекс 2017 р. – Режим доступу: http://www.wipo.int/pressroom/ru/articles/2017/article_0006.html
4. Топ-50 Інноваційних компаній світу // Науковий електронний журнал Бізнес Світ – Режим доступу: <https://business.in.ua/top-50-innovatsijnyh-kompanij-svitu/>

Шепєлева Ірина,
студентка М1мн групи
гуманітарно-економічний факультет
Науковий керівник: **Леміш К.М.,**
к.е.н., доцент (БДПУ)

**УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНОЮ КУЛЬТУРОЮ СЛУЖБ
ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ «SARPEDON»**

Актуальність. Тема корпоративної культури взагалі зараз користується неабияким попитом. Така ситуація склалася завдяки поступовому розумінню організаційної потреби у створенні та підтриманні певної корпоративної культури, яка б могла не лише привабити висококваліфікованих працівників, а і мотивувати до досягнення кардинально нових вершин.

Дослідженню корпоративної культури (КК) почали привертати увагу у минулому сторіччі, але й досі жоден науковець чи менеджер-практик не зміг запропонувати досконалої форми створення КК. Тож ця тема є й досі актуальною і потребує додаткового опрацювання.

Ступінь досліджуваності проблеми. Визначитись із особливостями корпоративної культури в різних підходах намагалося багато авторів. Особливу увагу цій проблемі приділяли наступні вчені: К. Голд, Г. Морган, Г. Хофстеде, В. Погребняк – з функціональної сторони; М. Мескон, Є. Шейн, Є. Жак, Р. Кричевський – з психологічної; Д. Елдрідж і А. Кромбі, Р. Кілманн, М. Сакстон, А. В. Карпов, Т. О. Соломанідіна – з описової; У. Оучі, С. Мішон та П. Штерн, К. Шольц, А. О. Блінов, О. В. Василевська – з історико-генетичної; Х. Шварц та С. Девіс, В. Сате, М. Армстронг, О. С. Віханський і О. І. Наумов – з нормативної

Мета та методи дослідження. Метою роботи є дослідження особливостей створення та функціонування корпоративної культури в умовах сезонної (з квітня по жовтень) роботи туроператора в Туреччині.

У процесі написання ми використовували методи опису, контент-аналізу та спостереження.

Сутність дослідження. Кожна компанія є унікальним продуктом діяльності команди працівників. Власну неповторність організації допомагає створити корпоративна культура, завдяки якій усередині фірми